

Незабутня шкільна альма-матер

Олесь УНДІР, випускник 1970 року

Шкільна юність завершується випускним святом. Таке дійство для мене відбулося 50 років тому наприкінці червня, коли я закінчив Острозьку середню школу-інтернат (директор **Володимир Олександрович Коберник**, завуч **Юлій Іванович Бабич**, заступник директора з виховної роботи **Аркадій Андрійович Гарасюк**). Нині в стінах рідної незабутньої школи-інтернату діє Національний університет «Острозька академія» (НаУОА). У твоєму лані і мені цвіли знання в далекі дні, бо тут навчався в інтернаті – моя найперша альма-матер.

Гай-гай, який скороминущий час! Уже полудень віку минає, як ми, учні 10-А та 10-Б класів, одсвяткували свій шкільний випуск у приміщенні новозбудованої шкільної їдальні, де нині розташована читальна зала наукової бібліотеки НаУОА. Супроводжували наше випускне свято музиканти Острозької музшколи, котра діяла поряд із нашим інтернатом.

Ми назавжди залишили рідну школу, але в пам'яті наших залишилися вчителі, видатні інтелігенти Острога: **Олександр Семенович Коберник**, **Прокіп Андрійович Соколянський**, **Тамара Андріївна Бабич**, **Зоя Володимирівна Захаревич**, **Інна Аврамівна Гарасюк**, **Галина Семенівна Вівчарик**, **Дмитро Павлович Хаустов**, **Ми-**

хайло Михайлович Рекало й інші вчителі та вихователі. Для них я присвятив свої вірші. *Учителю! Хай час невпинно лине, я пронесу любов крізь грона літ, бо розуму й старань твоїх я плід, твоєї мудрості жива краплина!..*

Мої однокласники – друзі **Михайло Дубінчук** (Київ), **Михайло Жабчик** (Дубно) не забувають про мене, телефонують. На жаль, через коронавірус ми не можемо разом відсвяткувати ювілейний випуск в Острозі, де мешкає ще випускниця 10-Б класу **Валентина Попчук**, а також – випускники 10-А класу: **Іван Дячук**, **Анна Оношко** (**Бондарчук**), **Микола Диско**. Випускникам 1970 року я дарую свій вірш. *Відтоді, як закінчили ми школу, гай-гай, сплило пів сотню літ, та не забудем стежечку ніколи до юних інтернатівських воріт. Тут неодцвітний наш бузковий сад, тут юності цнотливе джерело... Сюди приходим, щоб там не було, аби тобі вклонитися, інтернат!*

Ще нині я спілкуюся з випускниками-ювілярами **Миколою Жуком** (Вінничина), **Людмилою Оніщук** (Луганщина), **Тетяною Сад** (Москва), **Райсою Попчук** (Санкт-Петербург), **Григорієм Філіпчуком** (Новгородчиці) та іншими.

Зі славної когорти наших педагогів залишився тільки один – це вчитель фізичного виховання **Василь Михайлович Стадник** (на фрагменті випускного фото – зверху, крайній ліворуч). Нам приємно з ним спілкуватися, згадувати разом щасливі інтернатівські роки. Випускники різних років навідується до Вчителя з великої літери.

Закінчення на 7-й стор. >>>